

Meie
rõõmustajad

AB

Meie rõõmustajad

majas ja õues

Yuhas kass.

Laps: Kassite, miks pesed suud?
 Kas sul teha pole muud?
 Kass: Sellepärast pesen ma
 Ennast ikka hoolega,
 Et ei mustust sahlida
 Wõi fiin oma juures ma.

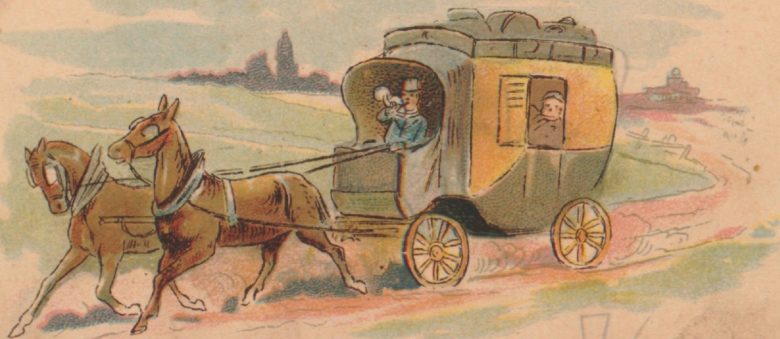
Kaaru vaatab rõõmuga.
Miks ei peaks
ta vaatama?

Liina talle süüa toonud,
Temale nii löbu loonud.

Saksa sõit.

Buhinal säääl lendab tolm,
Saks säääl sõidab üks, kaks, kolm!
Laps, see vaatab, imestab —
Millal ta nii sõita saab?
Siis, kui õpib hoolega,
Peab tõlla saama ta.

Looduses.

Meil, lastel, on lõbu
Nii paljugi —
Kui ilus' on suvi
Ja taligi!

Me mängime õues
Ja hõistame,
Ja toas siis jälle
Ka õpime!

Elu ilus tööga,
Kui sa oskad elada.
Ela nii, et elu hää,
Siis sul rõõmus süda, pää.

Uusi laps.

Sumistades mesilind
Lendab lillella,
Kevade on tulnud ju
Dige brnana.

Laulab juba mesilind,
Lapsukene ka,
Ease laulud ladusad
Lahkest laskuma.

Mesilane korjab mett,
Lapsukene ka,
Korja, kogu hoolega
Elutarkust ja!

Papagoi.

Ärta, lapsukene, ärta,
Päewa algamist ju märta.
Kohwi juba toou ma sulle,
Ütle see eest tänu mulle.
Kui oled kohwi joonud sa,
Siis lähme õue mängima!

Seda lõbu, seda lusti,
Mis siin tunneb Manni,
Kusti

Müüd lewade õues
Ja rõõm minu põues,
Sest ilus on maailm —
Müü rõõmul särab film!

Kui üle aia tahtsin ma
 Ja lombel waadata,

Laps, oota, kostis ta, see aeg
 On kiir küll tulema!

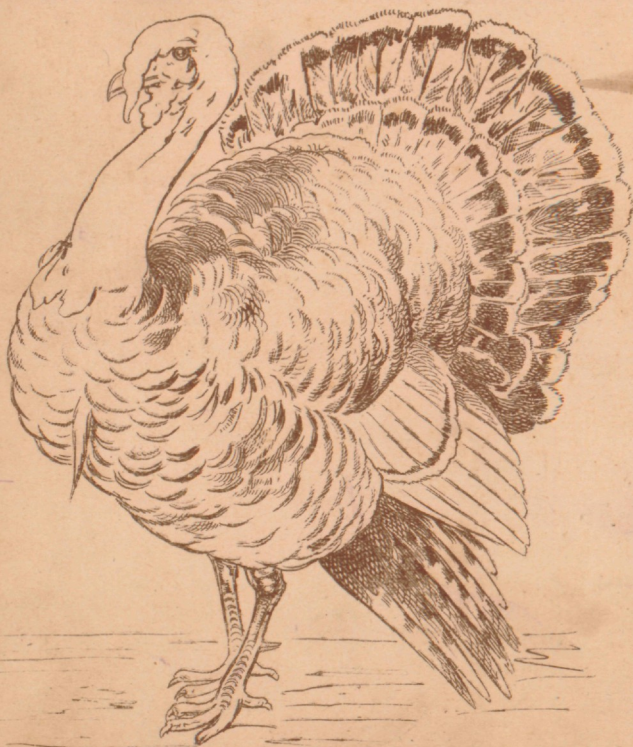
Jõbus sõit.

Sõit, sõit sõtsele,
 üle oja omule,
 läbi lepiku lallale,
 läbi tammiku tädile:
 Sääd ma saan siis juure saia,
 Mängu muru mäel nii laia.
 Hopp, hopp, hopp

Õnn ajub mul õues
Ja rõõm minu põues,

Kui tulnud on suvi,
Siis hõiskab kui tuvi.

Kalkun oma sabaga
Uhkelt tiiru lööb,
Kui ta oma nofaga
Teri maa päält sööb.

Veel praegu wäite olen ma,
 Kuib pea firgun suureks ta!
 Ma tahan hooljalt õppida,
 Et suurelt tark sin oleks ma.

Viisapäeva .

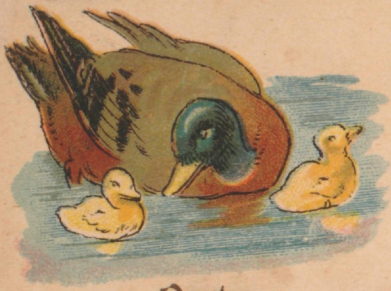
Kuldselt kumab kõrgel taewa serwäl koit;
 Maa pääl waitfelt lehwib ingli leeri loit,
 Ornas õhus kuulen nende imelikku häält
 Armsal, kallil päewal laia ilma päält.

Kõrgel wõlhwil särab Isa auujärg;
 Hõbedasel läigil hiilgab koidupärg.
 Imeilul tõuseb päike taewa telgisje,
 Annab kallil päewal auu Loojale.

Päikse uuel paistel hõistab iga film,
 Läänuohwrid kannab Loojale maailm;
 Ja kõik hingeliste hulgas häälel heljuwal
 Laulwad kallil päewal kiitust Issandal'.

Kellahääled hüüdwad kõiti palwele,
 Loodustemplist tungib tänu taewasse;
 Wagas palwes lenda, minu süda, sa
 Üles kallil päewal Loojat tänama!

Part.

Pääsukesed

Papagoi.

Einukesed.

Lehm.

Wastlas.

Konn.

Koer.

Jänes

Sanimas.

Part.

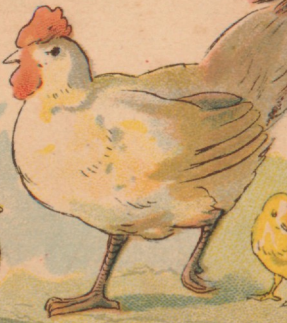

Kakadu.

Metspart

Jahikoer.

Kuff ja fanad.

Diekun ööl.

Kõik aasjad ja wäljad on ehtes
Nüüd ilusjal diekunil;
Puud kohawad haljastes lehtes,
Reib liigutab lahe tuul.

Kõik wäitfeseb laulitud metsas
Dn waikind, nad — puhkamas,
Kuid õitfewa toominga otsas
Weel Taaralind hüüdemas. . . .

Nüüd kätte on filmapiik jõudnud,
Mil ülevalt kewade
Maa ehitud rinnale sõudnud,
Suid annab tall' hellaste.

Kui ka päikse wõimul sulanud ju lumi,
Ei weel ilmal ole kewadene jumi;
Enne peab maa weel kuitwama,
Siis wõib lillekene targata.

Muistem kui jüsi, magusam kui
mesi. (Uni.)

Mõistatused.

Neli teemad timpatampa, viies
teeb karviuh. (Hobune.)

Tuba tuttawaid täis, üks ei tunne
ühte, teie teist. (Sala jäljed.)

Raks warest lendawad üle õue, tii-
wad tilguwad werd. (Bee panged.)

Nigiseb ja nagiseb, ilma aitamata
üle aia ei saa. (Ake.)

Raks wenda ühe wõõga ümbert
finni. (Mia teibad.)

Tuhat tuttawat ühe wõõga
ümbert finni. (Olekubu.)

Hiirte pidu.

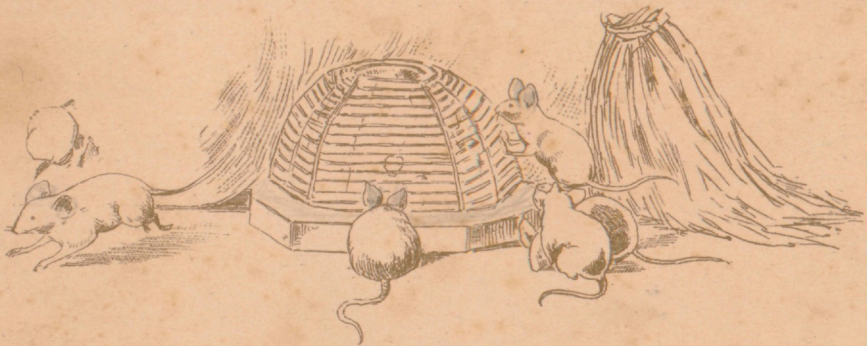
Piimapütt ja pudruanum
Sahwris laudi pääl
Istu äratawalt päris
Dotwad korda sääl.

„Hõisja! Lapsed, pudrumäele!“
Hüüab hiire = eit.
„Tulge, täitke kõhukesed —
Siin on alles toit!“

Kergeil jalgel noored neid,
Peind trapsatad
Piiksupillil ema järel
Üles sibawad.

Kõhud tõuswao. Rõõm läeb
lahti.

Nooremate seas
Algawad ja mõned nalja —
Pudrutukid peas.

„Hoidke, lapsed, piimameri
Pudrumäe all
Wõib te elu kustutada
Surmal, haledal!“

Eit nii noomib. Aga noorus-
Ülekäte läeb,
Pillarfaaris, nalja tujus
Kõiges rõõmu näeb.

Keegi noormees, wahwa jõuuga,
 Kiire kargaja,
 Neiukeste ette astub
 Oma naljaga.

„Waatke, piigad, piimameri
 Lai ja sügaw siin,
 Aga siisgi temast üle
 Karata ma wõin . . .“

Seda õeldes tõmbab küüru
 Ennast ta ja — wops!
 Lendab teiste hädakijal
 Piimapütti — fops! —

Budrumäelt kõik ehmatades
 Alla jookswad nad,
 Tõstwad naeru järel nuttu —
 Häält nii haledat.

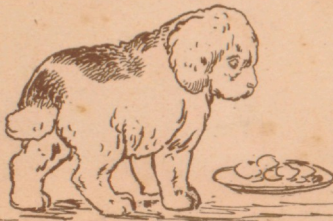
Aga mis see enam aitab —
 Rahe käsfiga
 Perenaene sahwri astub —
 Surm on armuta.

Mänguseltsilised.

Hääd seltsilised oleme
Ja mängime ka rõõmsaste
Meil löbu palju, palju.
Kui tuleb suvi, jookseme
Ja metsas, murul uidame,
Paul kõlab walju, walju.

Ea jooksed ees, ma järele,
Nii üksteist kinni püüame —
Meil rõõmu palju, palju!

Hausukene.

Palju tahan õppida,
Palju tahan kirjutada,
Et, kui lord saan suureks ma,
Õõitsin kirjatargaks saada.

Siis ma enesele ka
Dstan raamatuid nii palju,
Et siis ühes isaga
Õõitsin teada palju, palju.

Liugu lastmas.

Nüüd tali tulnud juba
Ja võtnud aseme,
Meil kitsaks jäänud tuba,
Me liugu lasteme.
Hurraa, nüüd liugleb saan,
Mäest warsti alla saan!

Pardid.

Pardid pahandades prüäksuvad,
Koera pääle wihased wist nad.
Pole wiga, sõbrad oleme,
Ei me teile mingit wiga tee!

Aekarjus.

Olen wäite anekarjus,
Kändan puude wilus warjus,
Hoian, kaitfen hellasti
Dma karja hooljasti.

Eõina ajal koju tõttan
Ja säääl hooljalt einet wõtan,
Pärast jeda jälle ma
Tõttan meha karjaga .

Tuwibele toitu anna,
Leiwaraasufefsi kanna,
Sind nad armastawad fuis,
See on ikka tuwi wiis.
Ise, sa ka nagu tuwi,
Nagu kena, soe suwi.

